

Lønsumsrammen sætter en overgrænse for, hvor store udgifter der må budgetteres med til løn, vederlag og overarbejde m.v. Rammen er en del af driftsrammen, og kan kun udnyttes fuldt ud, såfremt der ikke hermed vil ske en overskridelse af driftsrammen.

Overførselsrammen omfatter primært statslige tilskudsordninger, som f.eks. indkomstoverførsler til personer (f.eks. social pension og arbejdsløshedsdagpenge), tilskud til erhvervsvirksomheder, miljøstøtteordninger mv. Overførselsrammen vedrører som udgangspunkt hovedkonti, der er opført på finansloven som reservationsbevillinger, lovbundne bevillinger og anden bevilling. Bevillinger under anden bevilling kan dog i visse tilfælde konkret være henført til drifts- eller anlægsbudgettet.

Budgetteringsrammen omfatter tilskudsordninger mv. inden for det såkaldt bevillingsstyrede område, hvor det er det (netto) udgiftsbeløb, der er afsat på finansloven, som bestemmer, hvor meget der må bruges. Budgetteringsrammen udgør et loft over udgifterne til disse tilskudsordninger.

Udgifter som følge af *nye udgiftskrævende initiativer*, f.eks. i form af ny lovgivning, forudsættes afholdt inden for den fastlagte driftsramme eller overførselsramme (afhængigt af udgifternes art). Eventuelle merudgifter på det ikke-lovbundne tilskudsområde skal normalt også holdes inden for budgetteringsrammen.

Kommunale merudgifter (eller besparelser) som følge af nye bindende statslige regler er ligeledes inkluderet under driftsrammen eller budgetteringsrammen.

Heraf følger, at såfremt en minister fastsætter bindende regler, som påfører kommunerne merudgifter, skal kommunerne kompenseres for disse merudgifter. Kompensationsbeløbet vil blive finansieret af det pågældende ministerområdes rammer, på samme måde som ved initiativer med statslige merudgifter. I praksis vil dette ske ved, at de generelle tilskud til kommunerne forhøjes med den beregnede merudgift mod en tilsvarende nedsettelse af ministerområdets rammer.

Dette kompensationsprincip - jf. *afsnit 1.2.* - gælder begge veje. Såfremt en minister gennemfører regelændringer, som giver kommunerne besparelser, vil ministerområdets rammer som udgangspunkt blive forhøjet mod en tilsvarende reduktion af de generelle tilskud til kommunerne.

Da reguleringen af tilskuddene til kommunerne først forelægges for Folketingets Finansudvalg i juni måned - efter forhandling med de kommunale parter - må de kommunal-økonomiske konsekvenser normalt indbudgetteres som reserve- eller budgetreguleringskonti på de enkelte ministerområder. En ikke ubetydelig del af finanslovens budgetregulerings- og reservekonti udgøres af sådanne budgetteknisk begrundede konti.

Statens anlægsudgifter indgår som nævnt ikke i rammestyningen. Offentlige investeringsbeslutninger er i sagens natur beslutninger, hvis afkast ikke kun opstår i nutiden, men også virker i fremtiden. Det er derfor vigtigt, at sådanne beslutninger ikke begrænses af de løbende prioriteringsovervejelser om sammensætning og størrelse af det kommende års driftsbudget.